

A LA MESA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

15 d'abril del 2016

Iniciativa presentada per

El/la portaveu del **GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA**, Andreu **ALCOVER I ORDINAS**,

El/La diputat/da :

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA**

Autor/a de la iniciativa : **Vicenç THOMÀS I MULET**

Càrrec de l'autor/a : **DIPUTAT**

Tipus d'iniciativa : **PROPOSICIÓ NO DE LLEI**

Regulació : Articles 172 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears

Tramitació pel procediment **d'urgència** .

Motivació del procediment d'urgència: Pròximament farà 4 anys que el govern del Partit Popular va aprovar el RDLL 16/2012 que va modificar el principi de sanitat universal, pública i d'accés gratuït. És urgent i necessari el debat polític al Parlament per demanar la derogació d'aquest RDLL.

Organ de debat: **PLE DEL PARLAMENT**

Títol de la iniciativa :

Restablir la universalitat del dret a l'assistència sanitària pública i la recuperació del sistema públic de sanitat.

Contingut de la iniciativa :

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'àmbit subjectiu del dret a la protecció de la salut va ser profundament modificat pel Govern d'Espanya mitjançant el Reial decret-Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions.

Amb aquesta modificació, es va alterar una norma de consens que s'havia plasmat, en 2003, en l'article 3 de la Llei de Cohesió i Qualitat del Sistema Nacional de Salut. Retrocedint en el llarg camí recorregut fins llavors, es va tornar a vincular el dret a l'assistència sanitària pública gratuïta amb la Seguretat Social. Va consagrar la volta de la figura del «assegurat» com a subjecte del dret a la protecció de la salut. El Reial decret-Llei 16/2012 va derogar tàcitament els preceptes de la Llei General de Salut Pública sobre extensió de l'assistència sanitària, deixant sense cobertura sanitària directa als professionals i a tots aquells que no tinguin cap vincle amb la Seguretat Social —i, fins i tot, als descendents d'assegurats majors de 26 anys—, els ingressos dels quals superin un determinat límit que la norma no precisa. Però el més greu és l'expulsió de la cobertura pública sanitària dels estrangers sense permís de residència, amb les greus conseqüències que implica en termes de salut individual, salut col·lectiva o salut pública, a més de la retallada de drets que suposa i que no respecta principis constitucionals com és el de la dignitat de la persona.

Des del primer dia, tots els professionals sanitaris, partits polítics, sindicats i organitzacions socials han rebutjat aquesta reforma que altera la vocació d'universalitat del nostre Sistema Nacional de

Salut. Així mateix, aquesta Comunitat Autònoma ha rebutjat excloure als immigrants en situació irregular de l'accés a les prestacions sanitàries, articulant mesures per assegurar l'accés a la cartera bàsica de serveis sanitaris per a aquest col·lectiu.

D'altra banda, el Govern d'Espanya va seguir cercenant en aquest temps el dret a la cobertura sanitària dels espanyols. Mitjançant modificacions legislatives incloses en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2014, es va modificar la cobertura sanitària dels espanyols que haguessin esgotat les prestacions del sistema de protecció per desocupació, que perdrien el seu dret a assistència sanitària al nostre país si surten d'Espanya per temps superior a 90 dies, fins i tot per buscar treball o formació. La present iniciativa pretén reposar la situació jurídica prèvia a la promulgació del Reial decret-llei citat.

Després dels anys d'aplicació d'aquest sistema d'exclusió no s'ha pogut acreditar estalvi algun per al sistema sanitari, però sí existeixen acreditats nombrosos casos en què la falta d'accés normalitzat a l'assistència sanitària ha conclòs amb persones que han vist agreujades les seves malalties i unes altres que, fins i tot, han perdut la vida després de ser-li rebutjada la possibilitat de ser assistits per un metge. Un balanç cruel basat en una imposició tan inútil com a injusta que urgeix rectificar.

Evidentment, la recuperació de la universalitat del dret a l'assistència sanitària, sent el més important dels aspectes de la política sanitària que cal rectificar, no és ni molt menys l'únic. Com en altres àmbits, la reculada viscuda requerirà de l'oportuna modificació, primer normativa i posteriorment de gestió, relacionada amb el reforç de la gestió pública del sistema, la major coordinació amb les Comunitats Autònomes, la convergència cap a una cartera comuna de serveis per la tota la ciutadania, així com altres mesures que hauran de ser impulsades pel Govern d'Espanya i consensuades per les forces polítiques.

Per això, el GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA presenta la següent PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a derogar el Reial decret Llei 16/2012 per restablir la universalitat de la cobertura del Sistema Nacional de Salut i, procurant el consens amb el màxim de forces parlamentàries i Comunitats Autònomes, reformar la legislació sanitària per assegurar la sostenibilitat d'un sistema sanitari públic, universal, de qualitat, gratuït, amb equitat en l'accés per part dels ciutadans, amb una mateixa cartera bàsica de serveis per a tota la ciutadania en un marc d'àmplia descentralització

Andreu ALCOVER I ORDINAS

Vicenç THOMÀS I MULET